

GLASILO KATOLIŠKE AKCIJE ZA KAMNIŠKO IN MORAVŠKO DEKANIJO

NAŠ LIST IZDAJA MISIJONIŠČE V GROBLJAH, P. DOMŽALE. — UREJUJE IN ZASTOPA IZDAJATELJA JOZEF GODINA C. M., DOMŽALE - GROBLJE. — TISKA MISIJONSKA TISKARNA, DOMŽALE - GROBLJE. ZA TISKARNO JANKO STRNAD, DOMŽALE. — IZHAJA MESEČNO. POSAMEZNA STEVILKA STANE 1 DIN, CELOLETNA NAROČNINA 12 DIN. INSERATI PO DOGOVORU. ROKOPISI SE REDNO NE VRAČAJO.

Bodite pogumni!

Pismo dekana kardinal. kolegija kardinala Belmonte o razpustu mladeniških organizacij.

Kardinal Belmonte je poslal vernikom pismo, v katerem naznanja razpust mladeniških društev in izraža upanje, da se bodo iz tolikega zla rodile dobre posledice. Pismo poudarja splošne nauke katoliške Cerkve, toda na način, ki da neki znani Cerkvi ne naklonjeni vladi dovolj misliti. Pismo je ponatisnilo skoro vse svetovno časopisje.

Imeli ste, dragi mladeniči, društva, v katerih ste se učili ljubezni do vere, do domovine, do resnice in pravice pa do heroizma. Medsebojni dobri zgle di so vas vzpodbujali k plemeniti tek mi v dobrem. To smo videli in tega smo se veselili. Vršili ste z eno be sedo katoliški apostolat v čast božjo in v resnični blagor države. To vaše poslanstvo ne sme prenehati radi ne sreče, ki je zadela vaša društva. Vsak naj ostane na svojo odgovornost do ber katoličan na svojem mestu, ki je danes bolj kot le kdaj častno mesto. Zakaj zdaj ste katoliški apostoli v najbolj odličnem pomenu besede, ker

vas je po božji previdnosti zatekla usoda, da živite življenje ponižanja, preganjanja in heroičnih žrtev. Pom nite, da se zlato ne izčisti drugače ka kor v ognju in da marmor ne dobi plemenite oblike, ako ga ne obtolčejo s kladivom in dolbejo z dletom. Bo dite poslušni od Boga postavljeni ob lasti; ubogajte jo v vsem, kar je do voljeno, ne boječ se tudi žrtev za do movino, kadar je koristno in potreb no. Ne smete pa pozabiti, kakor uči apostol, da ne smemo poslušati, ako bi se nam ukazalo kaj, kar je proti božji postavi. Moramo tedaj biti pri pravljeni na mučeništvo, vedoč, da se v Cerkvi menjajo časi miru z dobami preganjanja. Če nam je Cerkev v mirnem času podarila zglede pravič nosti in svetosti, nam v nemirnih ča sih kaže sijaj in heroizem mučenikov. Tako v zmagoslavju kakor v trplje nju delajo katoličani vedno le za Kri stusovo kraljestvo za zemlji. Zato po gum, dragi mladeniči: nolite timere — ne bojte se in bodite pogumni!

Sam si piše sodbo ... Ah, da svet tako malo upošteva nadnaravne res nice! Kako sijajno lepe okrožnice so priobčili sedanji namestnik Kristusov sov. Iz njih bi vsak pravi razumnik lahko spoznal, da imajo sveti oče srce polno ljubezni za vse in do vseh, da imajo le eno skrb, skrb za rešenje neumrljivih duš, ki so za Boga ust varjene in za službo božjo; skrb tudi za časni blagor vsega človeštva. Saj so vprav zato pred leti sklenili znano lateransko pogodbo, da bi vsem dali zgled skrajne miroljubnosti in strp ljivosti ... Sveti oče bi radi prepře čili novo svetovno vojno. Nova sve toвна vojna bi pomenila pogubo Ev rope. Pomislimo le na strupene pline in na druga strašna novodobna sred stva! Sveti oče pa dobro vedo, da je nova svetovna vojna neizbežna, ako ne bo narodov prešinil pravi krščanski duh, ki se razodeva ne tolikanj v besedah, temveč pred vsem v dejanju. Zato jim je tako pri srcu Katoliška akcija.

P. E. B.

Pri birmi

Birmovanje v kamniški dekaniji je končano. (Kamnik in Vranja peč pri deta na vrsto v jeseni). Vršilo se je vse po sporedu kakor je bil od začet ka določen in v najlepšem redu. Ver niki so prevzvišenega povsod ljubez nivo in slovesno sprejeli, tako da so škof gotovo dobili najboljši vtis o naših krajih in ljudeh. Tudi vreme je bilo povečini lepo. Skupno so birmo vali 2105 otrok in sicer:

Domžale	7. 6. 1931	232
Mengeš	8. 6. 1931	72
Dob	9. 6. 1931	135
Rova	10. 6. 1931	63
Homec	11. 6. 1931	86
Stranje	12. 6. 1931	129
Gozd	13. 6. 1931	69
Meknje	14. 6. 1931	103
Nevlje	15. 6. 1931	72
Sela	16. 6. 1931	101
Šmartin	17. 6. 1931	131
Zgornji Tuhinj	18. 6. 1931	132
Špitalič	19. 6. 1931	82
Motnik	20. 6. 1931	92
Komenda	21. 6. 1931	246
Tunjice	22. 6. 1931	69
Vodice	24. 6. 1931	291

Cerkev trpi

Svetega očeta bridkost je tudi naša bridkost in žalost. Saj so sveti oče Pij XI. naš najvišji dušni pastir, nas lednik sv. apostola Petra, namestnik Kristusov na zemlji.

Nepopisno so bili zadnje mesece žalostni in žaljeni preblagi Pij XI. V Litvi in Španiji so trpeli njih duhovni sinovi in hčere duhovne, trpele so preganjanje in krivično nasilje kato liške ustanove. V Španiji, ki je kato liška po ogromni večini prebivalstva, so prišli na krmilo prevratneži in uporniki; in ker so bili prišli do vlade tudi s pomočjo skrajnih prevratnežev, brezverskih komunistov, so novi obla stniki dopustili, da so nahujskane množice rušile in požigale cerkve in samostane. Kakor da bi se z uničevan jem svetega in dobrega, lepega in ko ristnega moglo rešiti družabno vpra šanje! Koliko dragocenih knjig in spisov, koliko prelepih katoliških

umetnin je bilo na zloben način uni čenih! — In v Italiji in zlasti še v večnem mestu Rimu?! Dogodki so nad vse žalostni in žaljivi za svetega očeta in za ves katoliški svet! Živo so nam vsem v spominu. Italijanska vlada je na najsramotnejši način jela teptati osnovne in bistvene pravice svete vesoljne Cerkve, ki ne more in ne sme biti sužnja in dekla katerekoli posvetne oblasti! Sveta Cerkev je vendar božja ustanova, nevesta Kri stusova! Jezus Kristus je učlovečeni Sin božji, Večna Beseda, neustvar jena Modrost, ki si je privzela našo človeško naravo, On je Početnik nove zaveze, On je Kralj vesoljstva, On je pa tudi najvišji Zakonodajavec. On je rekel: »Ti si Peter - Skala - in na to skalo bom sezidal svojo Cerkev.« (Mt, 16, 18.)

Kdor zaničuje svetega očeta, za ničuje Kristusa! Kdor pa se upira Kristusu, se upira Večnemu Očetu samemu, vsemogočnemu Stvarniku. Ali bo mogel tak človek oditi kazni?

Pošteni gasilci, na pomoč!

Poletni čas je čas gasilskih prireditvev in veselice. Ker so v gasilskih društvih v večini krščanski možje in fantje, morajo ti poskrbeti, da se prirejajo le poštene veselice in le, če so nujno potrebne, da se dobi nekaj denarja za gas. naprave. Nasprotuje pa vzvišenemu namenu gasilstva, če so veselice povod plesu, razuzdanosti in pijančevanju. Zadnja leta se na gas. veselicah kamniške župe vedno bolj pogostoma prirejajo tekme lepote deklet, volitev »mis«. To je **nesramnost**, zoper katero morajo odločno nastopiti vsi pošteni gasilci. Ako pokvarjena brezverska mestna gospoda prireja take neumnosti, ni treba, da bi jih ravno gasilska društva razširjala med pošteno slovensko ljudstvo. Ali so naša slovenska dekleta kakor telice in kravice, da bi jih ne-

sramni, navadno že pijani moški ogledovali in ocenjevali, kakor ogleduje in ocenjuje pijan mešetar živino na sejmu? Sv. oče in katoliški škofje so najstrožje obsodili in prepovedali lepotne tekme. Slovensko katoliško ljudstvo zahteva, da tudi gasilska zveza prepove na gas. prireditvah lepotne tekme, ki sramotijo čast slovenskih deklet in jemljejo pri ljudstvu ugled in zaupanje do gas. društev. Vsi pošteni gasilci in vse krščansko ljudstvo mora napraviti takoj konec tej novoupeljani nesramnosti. Nobeno pošteno dekle, noben krščanski mož in fant se ne bo udeležil nobene veselice, kjer se javno zaničuje in prodaja čast naših vrlih slovenskih deklet. Na pomoč — zoper to grdo, pogansko novotarijo!

B. —

Bratsko krščanstvo

Zadnjemu dopisu sem dal naslov socialno krščanstvo. Ne zato, da bi imeli eno ime več za krščanstvo, ampak zato, da sem pokazal, kako sta socializem in krščanstvo tudi v družabnem ali socialnem redu nezdružljiva, kljub temu, da imata več načelnih točk skupnih in sicer zaradi protikrščanskega stremljenja socialistov. Nočem odrekati socializmu dobre volje, da bi pomagal bednemu človeštvu. Toda v kolikor so njegovi nauki nasprotni temeljnim idejam krščanstva, v toliko so obojeni na smrt. Kal smrti nosi v sebi novodobni socializem, ker nasprotuje resnici in ljubezni. Materializem in revolucija obojata sama sebe, ker nista zmožna družabnega reda izboljšati, ampak bi obstoječi red še porušila. Edino krščanski socializem — bolje rečeno — krščanstvo ima obstanek in je zmožno rešiti vsa socialna vprašanja pravično za vse stanovce, ker sloni na resnici, pravičnosti in ljubezni. Kristus ni prišel na svet samo za takratni čas odpraviti zmote starega veka, ampak On je učil nauk, veljaven za vse čase. Kristus je socialni kralj tudi sedanjega časa. Včeraj, danes in vekomaj opiše kratko apostol Njegov pomen za vse čase in za vse ljudi.

Marsikdo, ki be prebral te vrstice, bo rekel: To so pa že znane reči in nihče ne more tajiti, da je s Kristusom in z njegovim naukom prišel cel preobrat tudi v socialnem pogledu. Ako to pritrdiš, pritrdil boš, da je bil to preobrat na bolje, v rešitev človeške družbe, ki je bila v podobnem razkroju in propadanju kot je današnja vsled velikanskih družabnih krivic na celem svetu. In vendar imamo Kristusa, vero v Njega in vse pripomočke, da bi mogli napraviti red, pa ga ne.

Položi roko na svoje srce in odgovori odkrito sam sebi, ali tudi delaš tako kakor trdiš, da veruješ! Kaj uči krščanstvo o pomoči svojemu bratu? Poslušaj: »Kaj pomaga, moji bratje, če kdo pravi, da ima vero, del pa nima. Ako sta brat in sestra naga, in potrebujeta vsakdanjega živeža, reče jim pa kdo izmed vas: Pojdita v miru, ogrejeta in nasitita se; in jima ne daste, kar je potrebno telesu, kaj bo to pomagalo? Tako tudi vera, če nima del, je mrtva sama v sebi.«

Krščanstvo pa ni vera samo bratska, ampak tudi družabna. Ne verske resnice Kristusove, ampak življenje in delovanje kristjanov po verskih resnicah Kristusovih je preobrazilo socialni red starega veka, da ni bilo med prvimi kristjani ne svobodnih, ne sužnjev, ne gospodarjev, ne poslovnih bogatinov, ne revežev, ne podjetnikov, ne delavcev v današnjem smislu, ampak so bili vsi bratje med seboj. Premožni so svoje premoženje delili bratovsko z nepremožnimi. Smatrali so se kot ena družina enega Očeta v nebesih. In v tem smislu so reševali socialno vprašanje neopaženi od poganov, ki so se le temu čudili rekoč: »Glejte, kako se kristjani ljubijo med seboj!« Spolnjevanje one Kristusove zapovedi: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe«, je rešila med njimi socialno vprašanje in veliko bolje kot bimogle kake državne postave to napraviti. Ljubezen do svojega brata je delala čudovita dela v reševanju socialnega vprašanja pri prvih kristjanih brez vsake revolucije, brez krivic, brez sovraštva, brez nevoščljivosti.

Seveda so prvi kristjani vsi sledili svojemu Učeniku, ki tudi nas danes kliče: »Ako hočeš biti moj učenec, zataji samega sebe, vzemi svoj križ in hodi za menoj!« Premagovali so svoj napuh, lakomnost, požrešnost, nevoščljivost itd. Prav ista zdravila ima sedanji človeški rod na razpolago kot so jih imeli prvi kristjani za rešitev družabnega reda. In vendar je družabni nered po celem svetu dnevno večji. Kje je

Fantovske tekme

Dr. Žitko in Fr. Jagodic sprašujeta vodiške fante prosvetno tekemsko stvarino.

Ihančani na startu za tek.

Dne 10. maja so se vršile v Grobljah fantovske prosvetne in sportne tekme za kamniško prosvetno okrožje. Tekem se je udeležilo 100 fantov. Večinoma so se pripeljali s kolesi, Moravčani z vozom, Kamničani pa z avtomobilom. Tekme so se vršile na prostem v drevoredu. Iz Ljubljane sta se pripeljala k tekmam dr. Žitko in telovadni ter sportni izvedenec g. Leikan.

DIJAKI!

V letošnjem letu ustanovljeni dijaški odsek Kamniškega prosvetnega okrožja bo poskrbel, da zagori kres na čast sv. Cirilu in Metodu v soboto 4. julija zvečer o pol 9 pri »Borčevem« znamenju v Grobljah. Spored bo sledeči: Petje, deklamacija, govor, petje. Vsi prijatelji dijaštva, pridite! Znak večera: nagelj.

DEKLIŠKI ODSEKI

Dekliški odseki kamniškega prosvetnega okrožja napravijo v nedeljo dne 5. julija izlet k Sv. Primožu. Odseki se snidejo od 7 do pol 8 zjutraj pri »Korlnu«. Ob 9 bo sv. maša pri Sv. Primožu. Nadaljnji spored je odsekom že znan. — Za Kamniško prosvetno okrožje: — Martin Ocepek, predsednik.

krivda? Zdravila za bolezen so tu. Toda bolniki jih nočejo rabiti. Ali se imajo pravico nad kom pritoževati? Zato bo pa ostala bolezen še naprej; še več. Rasla bo dalje v škodo celotne človeške družbe, dokler se svet ne spametuje in ne začne ravnati po nasvetu našega pesnika: »Skrbi za se, ljubi brata, dvigni ga, odpri mu vrata! Odpri srce, odpri roke, otiraj bratovske solze, sirotam olajšuj gorje!« x.

Velik zaklad

Sveta vera je naš najdražji zaklad. Toda na žalost se premalo zavedamo njegove vrednosti. Preveč brezbržni in mrzli smo, da bi globlje premislili to resnico. Za razne zemeljske darove se še Bogu včasih zahvaljujemo, za milost prave vere pa redko. In ne samo slabi in zanikrni kristjani, ampak celo taki, ki še nekoliko zgledno žive, prezrejo ta dar.

Če je kdo hudo bolan, če je nesreča pri živini, če preti škoda imetju, se hitro spomnimo na Boga. Radi tudi damo za sv. mašo v zahvalo Vsemogočnemu, da nas je rešil. Prav lepo je to, toda to so le stvari, ki minejo. Jezus pa pravi: »Iščite najprej božjega kraljestva in njegove pravice, in vse drugo se vam bo navrglo.« Čas je danes tak, da radi pozabimo, da smo za kaj boljšega ustvarjeni. Zato je pa tudi hvaležnost za dar sv. vere tako majhna.

Človek zna ceniti to, kar si sam s svojim delom in trudom pridobi. Skušnja nas uči, da premoženje, ki je prišlo komu v last brez njegovega napora, kmalu izgine, dotični ne pozna vrednosti njegove. Tudi troci, če so vzgojeni v obilnosti, mehkužnosti, brezdelju, niso kos nalogi življenja. Zato je napaka vzgoje, kakor se sliši pogosto, »Toliko moram pripraviti, da mojim otrokom ne bo treba delati.« Bog je pa ustvaril človeka za delo. Starši so mislili na ta način otroku pomagati, pa so ga pahnili v nesrečo, ker ni znal ceniti žuljev svojih staršev. Otroku daj pravi strah božji, pošiljaj ga k verskemu pouku in moli z njim doma. Če bo tako vzgojen, bo srečen. Če umreš, bi otroku hrano lahko vsak dal, tudi moderni svet. Vprašanje sv. vere je pa drugo, to naj nas skrbi, kakšen bo naš rod v verskem oziru.

Svetniki, mučeniki prvih stoletij, so znali spoštovati in ceniti sv. vero. Bilo je pa takrat s strahom in žrtvami to združeno. Če so bili pri sv. daritvi v katakombah zbrani, so vedno bili pripravljeni, do smrti braniti zaklad sv. vere. Mi smo pa toliko srečni, da smo v katoliški deželi prišli na svet, prva skrb naših staršev je bil sv. krst. Brez našega truda in zaslужenja smo postali otroci božji. Nobenega preganjanja se nam ni treba bati. Naša dolžnost do Boga je, da ga vsaj zahvalimo za ta dar.

Kaj nam govori Gospod

Duhovni šopek iz nedeljskih evangelijev v juliju.

NEDELJA 5. JULIJA

(Čudežno nasičenje.)

»Vsi so jedli in bili nasičeni.« Kako je pač poslušalcem Jezusovim teknila jed, ker so tako dolgo brez hrane vztrajali pri Jezusu! Kako šele tekne duhovna jed — sv. obhajilo, tistim, ki so za to zadostno pripravljani! S hrepenenjem čakajo srečnega trenutka, ko se bodo združili z Jezusom; in ko pride oni trenutek, se čutijo poživljene in pokrepčane, podobno kakor zdrav in lačen človek čuti, kako se mu vračajo nove moči, ko se je naužil tečne hrane. »Lačne je napolnil z dobrotami«, te besede Marijine veljajo vsem, ki so lačni nebeškega kruha — sv. obhajila, ker neprecenljive so dobrote, katere jim prinaša Jezus v sv. obhajilu. Kdor se pa po sv. obhajilu ne čuti prav nič pokrepčanega, se je bati zanj, da je na duši težko bolan in zato ne okuša sladkosti nebeške mane, kakor bolnik ne okuša prijetnosti jedi.

NEDELJA 12. JULIJA

(O lažnivih prerokih.)

Po čem se meri naša ljubezen do Boga, oziroma kako se ve, če je sploh kaj imamo? Na to velevažno vprašanje nam Gospod odgovarja v današnjem evangeliju rekoč: »Kdor spolnjuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, tisti pojde v nebeško kraljestvo.« (Mat 7, 21). Torej se je treba le vprašati, kako spolnjujemo božje in cerkvene zapovedi, pa imamo zanesljivo merilo, na kakšni stopnji je naša ljubezen do Boga. Kdor se skrbno ogiblje tudi malega greha, naj bo prepričan, da Boga močno ljubi,

Ni povsodi tako, da bi svobodno hodili v cerkve ob lepem pritrkavanju zvonov. Ne smejo povsod hoditi s procesijami; žalostno je, ko jim izganjajo duhovnike, jih more, cerkve rušijo, ljudje umirajo brez zadnje tolažbe. Zgledov je dosti. Rusija, Mehika, Španija, Litva.

V mnogih državah je večina katoličanov, toda preveč so zaupali svobodomiselnosti, mlačni so bili, niso znali ceniti sv. vere. Pa je Bog poslal preizkušnjo nad nje. Zahvalimo se Bogu, da smo pri nas svobodni v izpolnjevanju sv. vere. Oklenimo se duhovnikov in bodimo jim v pomoč. Širimo katoliško zavest vsi, povsod. Složno delajmo po želji sv. Očeta za Kat. akcijo. Jože Žirovnik.

četudi se mu morda zdi, da ga le slabo ljubi ali celo, da ga ne ljubi. Kdor pa božje zapovedi prestopa tudi v važnih zadevah in se torej tudi smrtnega greha ne boji, naj si nikar ne domišlja, da Boga ljubi, kajti, »Kdor dela greh, je iz hudiča. Kdor pa je rojen iz Boga, ne dela greha. Po tem se spoznajo otroci božji in otroci hudičevi.« (Jan 3, 8-10)

NEDELJA 19. JULIJA

(O krivičnem hišniku.)

V današnji priliki pohvali Jezus v nekem oziru otroke tega sveta, rekoč: »Otroci sveta so nasproti svojemu rodu razumnejši kakor otroci luči.« Zakaj? Hitro si znajo pomagati, če so v zadregi, kakor si je znal pomagati krivični hišnik v današnjem evangeliju. Sicer Jezus nikakor ne uči, naj mi kakor oni hišnik segamo po krivičnih sredstvih, ker najboljši namen jih ne more posvetiti, pač pa nam božji Zveličar kaže danes dovoljeno in lahko sredstvo, ko pravi: »Pridobite si prijateljev s krivičnim mamonom.« Reči hoče: vse časno porablajte na koristen način, da dosežete večne dobrote. Z denarjem umno gospodarite, da si z njim nabirate zaklade za nebesa. Tudi denar je dar božji, in kdor zna z njim prav gospodariti, si lahko nakloni z njim veliko prijateljev, ki mu bodo pomagali v nebesa. Slično skušajte uporabljati tudi vse druge časne dobrote, da vam bodo hasnile za večno življenje.

NEDELJA 26. JULIJA

(Jezus joka nad Jeruzalemom.)

»Moja hiša naj bo hiša molitve, vi pa ste iz nje napravili razbojniško jamo.« Te resne besede je zaklical Jezus tistim, ki so v predvoru templja prodajali in kupovali. Kdo še vedno zasluži to ostro grajo Gospodovo? Kdor v cerkvi daje pohujšanje z nedostojnim vedenjem, ker s tem mori svojo dušo in duše drugih navzočih. Ista graja velja pa tudi tistim, ki ne vredno prejemajo sv. obhajilo in ki se pregreše nad Telesom in Krvjo Jezusa Kristusa in Jezusa znova križajo. Naše vedenje v cerkvi bodi vedno spodbudno, da se drugi od nas lahko uče, kaj se pravi imeti spoštovanje do hiše božje. Zlasti pa pazimo na tempelj v svojem srcu, da prejmemo Jezusa vsaj v dušo, ki je očiščena smrtnih grehov; a z mnogo večjim veseljem bo prišel Jezus v našo dušo in veliko več milosti ji bo prinesel, če jo bo našel prosto tudi vseh malih grehov in prostovoljnega nagnenja do njih.

3. božja zapoved.
Spoštuj Gospodov dan!

Z našega razgledišča

GROBLJE. Procesija sv. R. T. se je letos vršila izjemoma šele drugo nedeljo po prazniku sv. R. T. (ker je prvo nedeljo bila v Domžalah birma). Procesija se je vršila ob lepem vremenu in v najlepšem redu. Okoličani so ceste lepo osnažili in hiše z zelenjem in cvetjem okrasili. — Dne 8. junija so se prevzeli g. škof na poti iz Mengša v Dob ustavili tudi v naši cerkvi, kjer so zbranim vernikom podelili nadpastirski blagoslov. Ogledali so si tudi novi društveni dom.

LIMBARSKA GORA. V nedeljo dne 21. junija se je vršilo tu zborovanje Katoliške akcije za fante kamniške in moravške dekanije. Govorili so dr. J. Fabijan, prof. dr. K. Capuder in urednik Fr. Kremžar. Udeleženci so se vrnili z gore polni navdušenja.

DOB. V nedeljo 21. junija se je tu vršila sokolska prireditve. Udeležili so se je bližnji in daljni člani organizacije. Med udeleženci je bil tudi župan sosedne občine Jarše v kroju. Prireditve je nekoliko motilo popoldansko slabo vreme.

KAMNIK. Celo okolico je pretresla strašna nesreča, ki se je dogodila na Alojzijevo nedeljo (21. junija). Pod kostonji pri »Korobaču« (v bližini kolodvora) je treščilo v 25 letnega Rudolfa Valjavca in 22 letno Ivanko Balantičevno, po domače »Fajmoštrovo« iz Godiča pri Kamniku. Oba sta bila namenjena k vlaku čakat mater ponesrečenke. Ivanko je posebno hudo poškodovala strela, toda tudi Rudolf je bil takoj mrtev, čeprav na njem ni bilo opaziti posebnih znakov poškodbe. Na kraju nesreče so se takoj zbrali ljudje in skušali z umetnim di-

hanjem spraviti nesrečnika k življenju, toda nič ni pomagalo. Pokopana sta bila oba v torek 23. jun. na pokopališču v Mekinjah.

STRANJE. V soboto zvečer (20. junija) so našli na levem bregu Bistrice južno od betonskega mostu utopljenca. Pri njem so našli 9063.75 Din, pipo, mehur za tobak, 2 ruti in klobaso, toda nikakih listin. Šele v ponedeljek so ugotovili, da je utopljenec I. Skrlep iz Depalje vasi pri Domžalah. Kako in zakaj je prišlo do tragične smrti, ni znano. Pokopan je bil v torek dne 23. junija na domačem pokopališču v Domžalah.

ST. GOTARD. Po zadnjem ljudskem štečju ima župnija 818 duš, med temi 415 moških in 403 ženske. Ker se jih je v zadnjih letih veliko izselilo na Francosko in Holandsko, je število prebivalstva nazadovalo. Sedaj je v tukajšnjih vaseh več praznih koč, ker so gospodarji z družinami odšli v tujino. Navadno se v take koče vselijo kake tuji — gostači — ki so v verskem pogledu zelo zanikerni. Med tednom toliko delajo, da se za silo prežive, v nedeljo pa doma ostajajo in jim prav nič ni mar, da bi šli v cerkev k sv. maši. Domačim vernim ljudem pa dajejo s tem pohujšanje. — V ponedeljek 1. junija je napravila dekliška Mar. družba romanje v Petrovce pri Žalcu. Pridružile so se tudi dekleta Marijine družbe iz Blagovice s svojim g. voditeljem. V lepi romarski cerkvi v Petrovčah sta bili dve sv. maši, skupno sv. obhajilo in tudi pridiga g. Andreja Stenovca, župnika v pokoji. Ker je bilo ugodno vreme — skoro do večera — se je romanje izvršilo v lepem redu v veliko zadovoljnost vseh družbenic.

PEČE. Pri procesiji s presv. Reš. Telecom so se letos Peški fantje postavili z novim banderom farnega patrona sv. Jer-

neja. Blago iz svile je popolnoma novo, sliko je pa prenovil slikar g. Križnar. Prispeval je v ta namen mladi svet: moški in ženski okrog en tisoč Din. Blizu toliko se je dobilo pri darovanju na praznik presv. Reš. Telesa. Dovolj veliko za tako majhno župnijo pri sedanjem splošnem pomanjkanju denarja. Letina posebno lepo kaže in tudi vrtovi obetajo, da se bo jeseni dobil za sadje kak dinar in da bo zopet nekaj domače pijače.

SELA. Popravili smo zvonove, da lepše in v redu pojo, toda žal so morali kot prvemu popravljeni zvonovi zapeti dobremu krščanskemu možu Jakobu Poljanšku iz Sel. Bil je vzor požrtvovalnega moža, zgled, kako naj se bližnjemu z ljubeznijo pomaga, kadar pomoči potrebuje. Bil je tudi nekaj časa predsednik našega prosvetnega društva. Lani spomladi se je močno prehladil, pograbila ga je jetika in mu 6. junija letos vpihnila luč življenja v 33 letu starosti. Svetila mu večna luč, ženi in otrokom pa naše sožalje!

TRZIN. Poročali ste že, da je bila pri nas na Florijanovo nedeljo blagoslovljena nova motorna brizgalna v zvezi z običajno veselico, sicer brez plesa na vabilu, pa vendar s prosto zabavo. Veselica je nesla gasilnemu društvu čistih 7000 Din. Se vidi, da imamo Trzinci še denar. — Zdaj pa še nekaj, kar se ne zgodi vsak dan. Tu v Trzinu se klati že dalje časa neki potepuh iz postojnske okolice. Vsilil se je k posestniku Janezu Verbiču. Nekoliko mu je pomagal pri delu, večinoma pa postopal. Ko je šel od Verbiča proč, si izmislil tole zlobnost: Gre v Šmarco k Verbičevim sorodnikom vabit na pogreb, češ, da je Verbič umrl in bo v četrtek, 11. junija, pogreb. Sorodniki se omenjeni dan res pripeljejo k

Janez Langerholc:

Roža deklet

(Povest. — Nadaljevanje.)

Obisk je minil.

Zenin je naredil na zunaj utis najboljšega človeka. Nastopal je prijazno, pa vendar samozavestno, govoril je modro, preudarno; vsaka beseda je kazala, da mož ni prazne glave in da oče ni zastoj plačeval za svojega sina. Presojeval je vodno moč pri mlinu in pri žagi, premišljal je, kako bi se dala kar najbolje izrabit. Njegovi nasveti niso bili kar tja v en dan, ampak so bili vpoštevanja vredni.

Samo ko bi bil ta človek na kmetih doma! Pa je iz mesta, uradniški sin, težko bo kaj prida poizvedeti. Ko bi se človek mogel na človeka zanesti! Ko bi mogel vsaj toliko dognati, kako je z njegovim šolanjem. Ali je že dovršil svoje študije?

»Pravzaprav pa«, je premišljeval oče sam pri sebi, »čemu pa vse to! Kakor si bo deklet postljala, tako pa bo in nič drugače. Gospodična in gospa je hotela biti, naj pa bo. Z doto bom pa naredil po svoje. Toliko bom že dal, da me ne bo sram in da mi ne bo mogel nihče očitati, da je šla iz našega grunta kakor beračica. Če bom videl, da je dobro izbrala, bom že še kaj primaknil; saj to lahko še vsak dan storim. Če pa ne bo, kakor

bi moralo biti, bom pa možnjček zadrgnil. Za moje denarje ne bo nihče popival in nihče razsipno živel. Tako in mir besedi!«

Svojo misel je razodel ženi.

Kar pogledala ga je. Torej je vendar opustil misel na poizvedovanje. Prav ima. Vsaj ne bo Kati zaradi njega po nepotrebnem trpela. Sam Bog ve, kaj bi rekel ženin, kako bi pogledali njegovi starši, kako bi se držale njegove sestre, ko bi zvedeli kako kmet brezobzirno povprašuje po stanju in po znanju gospoda inženerja. Zdaj so pa te skrbi z eno samo besedo zabrisane.

»Kati, Katinka, ti roža deklet, sreča te spremlja let petkrat deset!«

Vsa srečna je prebiral materino pismo, v katerem ji je poročala očetovo odločitev. Sama ni pričakovala, da se bo vprašanje njene sreče tako povoljno rešilo. Pripravljena je bila na hude boje z očetom. Pa so padli kar sami od sebe. Godilo se ji je tiste dni, kakor je nekaj Prešeren opeval dneve svoje mladosti:

Gradove svetle zida si v oblake,
zelene trate stavi si v puščave.
Povsod vesele lučice prižiga
ji up goljivi ...

VII.

Kati, Katinka, roža deklet zdaj zapustila dekliški boš cvet.

Na božičnem obisku so se dogovorili radi poroke. Oče se je sicer malo

krčil in nagovarjal hčer, da je kmet vreden vsega spoštovanja in da ne dela prav, ker se izneverja svojemu stanu, ali v jezikovnem boju ni bil kos svoji hčeri in svoji ženi. Zmagal je inženirski naslov, zmagalo je mesto.

»Naj bo, da mi ne boš nikdar očitala, da sem ti zapiral pota do sreče. Če pa je ne boš našla, spet ne boš mogla mene dolžiti, da sem te pahnil v nesrečo.«

»Ne, nikdar! Oče, verjemite mi, da je to najlepša beseda, ki sem jo kdaj slišala iz vaših ust.«

In blažen smehljaj in žareče okosta spremljala to zahvalo, ali kako bi te besede imenovali, ki so vrele kakor ploha iz dekletovih ust.

»Bodi srečna!« je govoril oče in glas se mu je tresel. Zakaj mož je bil z vso dušo in z vsem srcem navezan na domačo grudo in skoro greh se mu je zdelo, puščati svojo hčer v mesto. In bal se je, da se bo domača zemlja maščevala nad ljudmi, ki jo tako lahkomišelnost zapuščajo ...

Poroka naj bi se vršila v domači župni cerkvi in svatba na nevestinem domu. Tako je želel oče in to je potrjeval tudi ženin. Nevesta Kati je bila izpočetka malo nasprotna temu načrtu. Čemu bi se izpostavljala razdovednim zijaalom, čemu bi brusili za njo zlobni jeziki svoje nepotrebne opazke, čemu, čemu ... Ali ni se hotela še pred dobrim jutrom poročnega dne zamerjati ženinu, ki je bil

pogrebu. Pa kakšno presenečenje! Presenečenje pri pogrebnih, ki zagledajo Verbiča namesto na mrtvaškem odru živega in zdravega pri domačem delu, presenečenje pri dozdnevem mrliču, ko zve, po kaj so sorodniki prišli. Kaj je potepuha k tako nerodni šali napotilo? Je brez sredstev, zato se je hotel okoristiti s tem, ker ve, da vabljeni tistemu, ki vabi k pogrebu, dajo jesti in darila v denarju. Je pa tudi zloba. Vsekakor bi mu ne svetovali, da bi prišel vabljenim pogrebem v pest. — Da je bilo v naši sosesčini birmovanje, je že znano. Le to še omenim, da smo imeli tudi pri nas v Trzinu škofa na obisku, ko so se peljali iz Domžal v Mengeš. Sprejeli in pozdravili so jih pred cerkvijo razen domačega duhovnika tudi župan, gasilci in šolarji z učiteljsvom.

KAMNIK. Katoliška akcija je organizirala v nedeljo 7. junija kolportiranje nedeljskega Slovenca. Kolporterji so prodali v posameznih krajih toliko Slovencev: Novi trg 30, Perovo 20, Volčji potok 27, Duplica 17, Podgorje 47, na Glavnem trgu 31, Šutna-Zaprice 46. Slovenec se bo odslej vsako nedeljo raznašal po omenjenih krajih. Na Glavnem trgu pa je Slovenec sedaj vsak dan javno plakatiran, da ga lahko vsak bere. — Procesija Presv. R. T. je lepo uspela. Vse hiše so bile lepo okrašene, nekateri naravnost skrbno. Procesije se je udeležilo prav mnogo vernikov. — V četrtek, 18. junija je prešlo 40 dečkov prvičkrat sv. obhajilo. Popoldne je bila mična proslava tega lepega praznika. V nedeljo 14. junija

je pa prejelo 36 deklic prvo sv. obhajilo. Na šutni je bila za to slovesnost posebna sv. maša, pri kateri so pele šolske deklice. Cerkev je bila ob tej priliki polna. 11. junija je g. knezoškof dr. Gr. Rožman obiskal tovarno Remec & Comp. na Duplici. Tovarna je bila vsa v zastavah in zelenju. G. knezoškof si je ogledal tovarno, nakar ga je g. ing. Remec odpeljal s svojim avtomobilom v Stranje. — V Kamniku dobimo kino in sicer v gasilnem domu. Prva predstava je bila naznanjena za 13. junij, pa je odpadla radi zaprek. Kot prvi film bi se imel predvajati »Pot v pogubljenje«. — Novo kopališče v Kamniku bo otvorjeno slovesno 12. julija. Ob tej priliki bo igrala v Kamniku železničarska godba »Sloga« iz Ljubljane. — V Kamnik so že došli prvi tujci. Prosimo Kamničane in okličane, da so nasproti njim vljudni in prijazni. To bo dokazovalo, da smo v resnici pravi katoličani. — Dekleta Marijine družbe so odšle 25. junija na božjo pot v Crngrob pri škofji Loki. — 14. junija se je vršila v Kamniku kolesarska polževa dirka. Nato so bile vožnje z zaprekami. Našim fantovskim odsekom priporočamo kot poletno stvarino organizirano kolesarstvo. — Smodnišnica v Kamniku je odpustila 185 delavcev in delavk.

Stranje. Najprvo bomo prijeli za ušesa tisto nesrečno stvar, ki ji pravimo tiskarski škrat. Vse številke nam je zadnjič zmešal. Kar na kratko jih popravimo: Občina Stranje ima 441 prebivalcev, občina Bisterščica 365, občina Županje njive pa v naši župniji 399. Skupaj šteje torej naša

župnija 1205 ljudi. — Dne 28. maja smo pokopali g. Maleš Ivana. Umrl je za jetiko v najlepših letih. Bil je brat slikarja Miha Maleša. — Pri sv. birmi je bilo dne 12. junija v naši župniji 129 otrok. — Za binkoštno praznike je pogorelo na Veliki planini več pastirskih koč. Kdo jih je zažgal, je težko reči. — Na sv. Vida dan zvečer ob 7 je pa treščilo v Praprotnem sv. Primoža v Prelesnikovo gospodarsko poslopje. Požar je uničil hlev in druga gospodarska poslopja ter zraven stoječo kaščo. Hišo so rešili. Skoda je cenjena na 40.000 Din; zavarovalnica znaša komaj četrtno tega. — Cerkev smo na zunaj tako oblekli, da smo nanjo kar malo ponosni. Ali pa še zelo. Pametni ljudje nam tega ponosa ne bodo zamerili. — Po Binkošti so začeli graditi novo cesto v Bistrico. Pravijo, da podjetje zaposluje v prvi vrsti domačine. To je kar prav.

VODICE. O našem mladinskem dnevu, g. urednik, pa smem tudi vam poročati. Na nedeljo presv. Trojice smo imeli zjutraj prvo sv. obhajilo za vse naše štiri šole, torej skupaj za vso župnijo. K prvemu sv. obhajilu je pristopilo 46 dečkov in 49 deklic, skupaj torej 95 otrok. Prav vsi otroci, ki že hodijo v šolo, so šli k sv. obhajilu, razen enega dečka, ki se ni mogel pripraviti. In s kakim veseljem so se pripravljali za ta lepi dan. S prvoobhajanci skupaj je med sv. mašo pristopilo 470 vernikov k sv. obhajilu. Po sv. maši so se prvoobhajanci posvetili presv. Srcu Jezusovemu. Pošiljam vam slike prvoobhajancev, pod ka-

sicer iz mesta doma, pa je slovesno zatrjeval, da visoko ceni starodavne ljudske navade, in da bo zdaj sam od bližje pogledal, kako se obnašajo naši ljudje, kadar vozijo balo, kako takrat, ko pridejo na dom po nevesto, kako se razporede, ko gredo v cerkev, kako se vračajo domov, in spet druge navade notri do končanega ženitovanja. Pripomnil je še, da ima iskrenega prijatelja, ki se za take navade še prav posebno zanima; pripeljal ga bo s seboj, da bo vse to videl in natančno popisal v knjigi, da bodo tudi drugod prebirali in občudovali starodavne in lepe navade gorenjskega kmeta pri porokah.

»Samo, če vi nimate nič zoper to, oče?« je sklenil ženin.

»Nič. Samo, če nam radi tega potem ne bodo povišali davkov«, je nezaupno pripomnil in s tem pokazal na bolešno mišljenje naših ljudi, ki za vsakim popisovanjem vidijo povišanje davkov.

»Ne, ne, ne, očka, nikakor ne. Veste, da bi jaz tega ne pripustil. Preveč vas ljubim, ker ste ustregli gorečim željam mojega srca in mi dali svojo ljubljeno Kati.«

Mož je verjel, čeprav so se mu zadnje besede zdele kar malo presladke.

Tudi bala, tako je bilo sklenjeno, mora biti nekaj izrednega. Nekaj takega, česar ne premore nobena druga nevesta. Narejena bo po načrtih in predlogah ženina samega, vsa polna narodnih okraskov in olepšav, jo bodo hodili gledat od blizu in daleč, da bo kras kmetske hiše tudi lepota mestnega salona. Do-

kažimo svetu, kaj imamo in kaj znamo!

Kati bi bila sicer raje gledala opravo, ki bi bila lepe in krasne in gladke in elegantne in gosposke in ne vem kakšna še, samo da bi je ne bila spominjala na to, da je na kmetih doma. Ženin pa jo je slovesno pričel, da je taka oprava tako mrzla in mrtva, tako prazna vsake lepote, čeprav je sicer draga in slana. Oprava v narodnem slogu pa da je vsa polna življenja, krasna in lepa, da bi z njo zaslužil debele tisočake, če bi jo dal na razstavo takole v Pariz ali v London ali celo kam v Ameriko.

Tako se je tiste dni vršila pisana poroka, ko je bil del svatov doma na kmetih, drugi del pa je prišel iz mesta. In čeprav je bilo vse lepo, vse bogato, in na mizah vse polno dobrot, se vendar prava zabava ni mogla nikakor uveljaviti.

Harmonika je pela po starem in ni ji bilo dano, da bi izvabila iz sebe glasove razvajenih mestnih tango in togo in sam ljubi Bog ve, kakšnih drugih plesov. Pogovore so imeli kmetje svoje. Pretehtavali so krave in vole, ocenjevali prešiče, pripovedovali so, kaj je bilo tistega leta, ko je pogorel Krivčev pod in ko je toča pobila po Hudem dolu, godec Bricelj je na široko razkladal svoje vojaške zgodbe; mestni gospodje so pa imeli vse drugačne pogovore. Kakšen je bil prejšnjo nedeljo koncert, kdo v gledišču bolje igra, ali Dobrinko ali Košutović, kam bomo šli na zabavo prihodnjo nedeljo, kje imajo boljše vino, pri »Belem konjičku« ali pri »Mladem teličku«.

Ko je svatba minila in ko je bil oče sam zase v krogu svojih zvestih in zanesljivih tovarišev, je na ves glas oznanil, da ne bi dal nobene hčere več v mesto, če bi tudi prišel po njo ženin, ki bi bil zunaj in znotraj ves pozlačen, in če bi tudi vso pot hodil po kolenih. Ta naj bo tam, ker je hotela v mestu najti svoje nebesa; bo že še videla, kako grenka so. Kakor ni vse zlato, kar se sveti, tako tudi ni vse čisto in lepo, kar se na zunaj tako vidi.

Mati pa je jokala in jokala. Zazdelo se ji je, da se med njo in med hčerjo odpira prepada, ki postaja vedno večji. Nič več ne bo smela s hčerjo govoriti prijazno, zaupljivo, po domače, kar bi bilo vse lahko, če bi bila hčerka ostala na kmetih.

Kati pa se je vsa vesela vračala z ženinom v mesto. Dosegla je, kar je želela. Mestna gospa bo in ne štor na kmetih, lepe obleke bo nosila, mehke in gladke roke, na rokah pa fine rokavice in klobuček na glavi. Milo-stljiva jo bodo klicali, klanjali se ji bodo od vseh strani, obleka ji bo polna finih dišav... Prihodnost je pred njo, vsa zlata, vsa svileni, vsa polna življenskih dobrot. Brez dela, brez žuljavih rok, brez skrbi, vse njeno življenje bo ena sama, glasna in vesela pesem.

Ženin pa je gledal zamišljeno v daljavo. Ali je gledal za prostimi dnevi minulih let, ali je delal načrte za prihodnje čase? Ali se je zavedal resnosti koraka, ki ga je napravil v življenju, ali je storil tudi ta korak tako lahkomišno, kakor jih je napravil že sto in sto v svojem življenju?

teri smo napisali: »Hosana, Jezus je med nami. Prijatelj med prijatelji.« Samo po sebi se razume, da so bili vsi prvoobhajanci in njihovi »angelčki«, ki so jih spremljali k Gospodovi svatovski, skupaj do 200, pogoščeni s kavo, kruhom in slašticami. Popoldne smo pa imeli sprejem v deški in dekliški Marijin vrtec in je bilo na novo sprejetih 50 dečkov in 30 deklic, med tem ko je 45 dečkov in 54 deklic Marijinih otrok ponovilo posvečenje. Vidite, g. urednik, naša Marijina družba je mnogoštevilna, saj

Zgoraj vodiški prvoobhajanci fantki, spodaj vodiške prvoobhajanke.

nas je »ta malih« kar 179. In vsi imamo resno voljo, postati dobri Marijini otroci. Da je bilo naše veselje popolno, smo pri petih litanih v cerkvi, pri katerih je vse pelo, mlado in staro, naredili v Domu dnevu primerno predstavo. Peli smo, deklamirali

Umet. gnojilo za ajdo SUPERFOSFAT

smo ceno znižali in oddajamo pri naročilu vnaprej takoj od vagona

Din 88

pri naročilu skupnega vagona.

Iz skladišča cena nekoliko višja.

ANT. STERGAR, KAMNIK

rali smo in končno še uprizorili igrice s. Marine »Jezus je med nami.« V dekliškem Marijinem vrtcu pa smo zadnjič — to vam hočem končno še sporočiti — odločno sklenili, da bomo s prihodnjim šolskim letom razprodajali tudi »Angelčka«, mesec za mesecem po dve kronci, tako kakor že dalj časa delamo za Naš list. To ne gre, da bi naš »Angelček«, naš stari dobri prijatelj, moral prenehati, ker so se mu otroci odtujili. Tako bo tudi to naše sodelovanje pri Katoliški akciji.

HOMEČ. Birmovanje v kamniški dekaniji je minulo. Birmovanje in škofovo obiskovanje je zelo važen, pomemben dogodek za župnijo. Na apostolski poti deli škof zakrament sv. birme, nadzoruje versko življenje duhovnikov in vernikov in bodri ter vzpodbuja vernike k verski gorečnosti, h krepostnemu življenju. Birmanski dan na Homcu je bil nad vse lep. Mogočni, lepodoneči homški zvonovi so naznanili prihod prevzvišenega nadpastirja, ki so se pripeljali z Rov skozi Radomlje. Pred Društvenim domom, kjer je bila zbrana malone vsa župnija, se je vršil slovesen sprejem; med drugimi je prevzvišenega pozdravil v imenu KA g. Peter Naglič, v imenu Družbe treznosti in abstinencov ter onih, ki opravljajo sv. uro, g. Franc Borec. Drugi dan je v že itak veličastni, a za birmo z venci in duhtečimi rožami okrašeni župni cerkvi, ki je bila kakor cvetlični gaj, kot so se izrazili prevzvišeni, prepeval pri škofovi maši zbor nad 30 pevcev; slovesnost je posebno povzdignil operni pevec naš rojak g. Jožef Gostič s svojim krasnim, mogočnim a obenem tako nežnofinim glasom. Iskrena zahvala mu bodi izrečena na tem mestu. Vseh birmancev je bilo 86 — Popoldne se je odpeljal prevzvišeni g. knezoškof v Šmarco, kjer so se pred cerkvijo zbrali vsi šmarčani in so se zopet vrstili pozdravi. Prevzvišeni so si ogledali lepo šmarsko cerkev, podelili sv. blagoslov, nato pa so se odpeljal skozi Duplico, kjer so obiskali Remčevo tovarno, v Kamnik in dalje v Stranje. Vsem, ki so pripomogli na en ali na drugi način, da so bili ti dnevi tako slovesni, bodi Bog plačnik!

IHAN. Sv. Alojzija nedelja je bil res pravi otroški praznik. Zjutraj jih je 24 pristopilo k prvemu sv. obhajilu. Popoldne je bil pa slovesni prvi sprejem v Marijin vrtcu; sprejetih je bilo 116; 55 dečkov in 61 deklic. Vselej so prepevali otroci pod vodstvom gospodične učiteljice Schubert. — Toča, ki je meseca junija obiskala cel kamniški okraj, je zlasti v naši župniji hudo divjala. Poljski pridelki so uničeni.

Loka pri Mengšu. Naša občina sicer ni največja, toda Naših listov vzamemo pri nas vedno okoli 70. Toča, ki je v drugih krajih silno pobila, je našemu polju še precej prizanesla. Pravijo, da zato, ker so Ločani posebno pridni. Na praznik sv. Trojice smo pokopali zgledno članico Mar. družbe, Pavlo Testen. Naj v miru počiva!

REPNIJE. V zavodu šolskih sester je umrl g. Andrej Plečnik, gimnazijski katehet v pokoju. V zavodu je bil od l. 1921.

UREDNIK

Brežice. Saj ne boste zamerili, če dopisa ne objavim. Sami pravite, da je označeni članek izvrsten, samo naslov in zadnji stavek vam ne ugajata. Tudi vam ne morem pritrditi, da bi si bila izraza socialen in kristjan kontradiktorna (Vaša primera grenek sladkor). Socializem in krščanstvo pač, kakor pravi tudi okrožnica Quadragesimo. Ne uvidim, zakaj se ne bi smela krščanska relacija do sočloveka označiti z besedo socialen. Sicer pa prepustimo to odločitev jezikoslovcem. — Celje. »Kaj pa Vi pravite, g. urednik?« Predvsem to, da so Vaša izvajanja čudovito logična, toda za Vas, ki ste radijski aparat dali v pokoj, porazna. Pozdravljeni!

Duhovne vaje za dekleta v Lichten-thurnovem zavodu v Ljubljani. Lichten-thurnov zavod v Ljubljani, ki ga vodijo usmiljene sestre sv. Vincencija Pavelskega, priredi letos v avgustu tridnevne oddeljene (zaprte) duhovne vaje za dekleta. Duhovne vaje se bodo pričele v petek 14. avgusta ob 6 zvečer in bodo trajale do torka 18. avgusta zjutraj. Te dni smo zbrali zato, da se bodo kmetiška in delavska dekleta lažje odtrgala od svojega dela in mogle par dni nemoteno v miru in tihoti posvetiti svoji duhovni prenovitvi in poglobitvi. Vsa oskrba (stanovanje in hrana) bo v zavodu za nizko odškodnino 100 Din za vse dni. Iskreno vabljenje in dobrodošle so zlasti dekleta z dežele. Porabite to lepo priliko, ki se vam letos prvokrat nudi, in prijavite svojo udeležbo po dopisnici vsaj do 15. julija na naslov: Vodstvo Lichten-thurnovega zavoda v Ljubljani, Ambrožev trg. Pripišite tudi svoj naslov. V zavodu dobite tudi vsa morebitna potrebna pojasnila. — Duhovne vaje se bodo vršile samo za one udeleženke, ki bodo v zavodu stanovale.

Zadnje telefonske vesti

KAMNIK 28. junija (Tel. Našemu listu). Po celem mestu in okolici vlada veliko razburjenje. Zagovorniki vremenske hišice so doživeli popoln poraz. Zadnje nevihte in vremenske nezgode so dokazale, da je ta naprava povsem brez pomena. Nekateri celo dokazujejo, da so bila velika neurja v neposredni zvezi z vremensko hišico, kajti tudi najstarejši Kamničani se ne pomnijo, da bi starodavno častljivo kamniško mesto in okolico kdaj pobila taka toča, kakor baš letos, ko so postavili ta observatorij.

DOB 30. junija (Tel. Našemu listu). Kakor znano se Dob ponaša s toplimi vrečami. Ker tudi letos v mesecih april, maj, junij voda ni zmrznila, so začeli s pripravami za gradnjo velike topliške naprave.

KAMNIK, 28. junija (Tel. Naš. listu). Angleška protestantska biblična družba namerava ustanoviti v Kamniku svojo podružnico. Pobudo ji je dala posebno uspešno razprodaja literarno ničevrednih protestantskih sv. pisem med pobožnim kamniškim uradništvom.

PEČE, 29. junija (Tel. Naš. listu.) Na novo projektirani asfaltni avtomobilni cesti Moravče - Zagorje je takoj ob otvoritvi prišlo do nezgode. Avtobus iz Zagorja je na vsak način hotel biti prvi v Pečah. Drvil je s tako naglico, da mu je v Kandrškem klancu eksplodirala pnevmatika. Oddali so ga takoj v delavnico kovaškega in kleparskega mojstra Prosenca v Pečah, da se temeljito popravi in dobi nova kolesa. — Avtobus Ljubljana - Moravče se je v zadnjem času podražil za 1 Din od osebe. Na progi Moravče - Peče pa dobi vsakdo, ki se vozi 1 Din nagrade, seveda samo za reklamo in samo do preklica.

OTROŠKI KOTIČEK

PISE, STRICEK, MATIČEK

Krstni list zamorčka Matička.

V letu tisočdevetstoedenintridesetem, dne 20. marca je bil v katoliški misijonski cerkvi v Rombo krščen Matiček, sin Vaki-osa in Manjire.

Apostolski vikariat Kilimandjaro,
Vzhodna Afrika

Katoliška misijonska postaja Rombo.

J. Van Donger,
misijonar.

Pismo slovenske misijonarke sestre Lucine Maher stričku in otrokom.

Rombo, dne 20. aprila 1931.
Velečastiti gospod!

Pač so morali vaši malčki in misijonski sodelavci dolgo čakati na sliko svojega odkupljenega zamorskega bratca Matička. Krščen je bil en teden pred velikonočjo, fotografirati smo pa zamogli malega Matička šele danes, ker je daleč od našega misijona doma. Njegov oče in mati sta še pogana, pa sta že katehumena (taki, ki se pripravljajo na sv. krst) in bodeta prihodnji krščena.

Zamorček Matiček.

Mali Matiček pošilja prisrčen pozdrav vsem fantkom in deklicam v »Otroškem koticu«, ki so ga odkupili. Rad bi svojim slovenskim bratcem in sestricam podaril v dar ta okusni afriški sad, ki ga drži v rokah na sliki. Ta sad je okusnejši, kot v Evropi jabolka in hruške.

Pošiljam misijonske pozdrave vsem Vašim majhnim sodelavcem za naše misijone in jih prosim, naj pridno še nadalje odkupujejo zamorske otročičke.

Matičkova slika in krstni list sta priložena pismu.

Sestra M. Lucina Maher, misijonska
sestra Dragocene krvi.

Stričkova zbirka

Striček od začetka, ko je otvoril svojo zbirko, ni mislil, da bo zbirka tako lepo narasla in da bodo dobri otroci tako radodarni in tako pridno zbirali. Kolikokrat je ljubi Jezusček z veseljem gledal na svoje male bratce in sestre v Otroškem koticu, ko so se premagali in dinarčke niso zapravljali za cukерčke in sladoled, ampak jih zbirali in poslali stričku za pogančke. Sedaj imate že štiri pogančke odkupljene: dve deklici na Kitajskem Tereziko in Tončko in dva zamorčka v Afriki: Matička in Jožka. Dobra Minka S. je pa zadnjič dala stričku 100 Din za petega pogančka Stankota. Iz zbirke je striček poslal že tudi 150 Din za Matičkove hlačke in 150 Din za Terezikine hlačke. Otroci, pogledjte zgoraj, kaj Vam piše misijonarka Lucina: »Pošiljam misijonske pozdrave vsem Vašim majhnim sodelavcem in jih prosim, naj še nadalje pridno odkupujejo zamorske otročičke.« Le pogledjte na sliko Matička, kako je srečen in Vam hvaležen, da je sedaj tudi on po Vaši za- slugi Jezusčkov bratec, kakor ste Vi bratci in sestre Jezusove. Za zbirko so še darovali: Birmanke iz Rov: Katica Klopčič 5, Katica Andrejka 5, Mimi Klopčič 5; Letnar Alojzij Homec 10; Rode Anton, Rudnik, 10; Tončka iz Celja 10; vsem Bog povrni!

Znamkarji

O znamkarjih v Otroškem koticu striček že dolgo ni nič pisal. Otroci pa še vedno pridno zbirajo znamke za misijone. Odsedaj naprej bo striček zopet večkrat poročal o zbiranju znamk in znamkarjih. Kaj stori striček z nabranimi znamkami? Proda jih in pošlje denar za misijone. Kdo jih pa kupi? Zbiratelji znamk, ki imajo posebne vrste knjige — albume — kjer imajo najrazličnejše znamke. Koliko pa dobi striček za znamke? To je pa različno. Za navadne posamezne znamke skoraj nič. Če se jih pa veliko skupaj nabere za cel kg — potem pa dobi za kg takih znamk tudi nekaj »kovačev«. Večje znamke se pa tudi posamezne prodajo. Najdražje jugo- slovanske znamke stanejo do 400 Din.

Tiste so pa redke. Nekatere prav redke znamke stanejo pa celo premoženje, kot kaka hiša. Tako stane ena albanska znamka 130.000 Din. Ko bi striček tisto dobil! Koliko pogančkov bi odkupil. V zadnjem času so poslali nekateri otroci iz Domžal in Vira prav lepe znamke. S kolodvora v Domžalah so namreč vozili star papir v tovarno na Količevem. Med starim pa- pirjem so bile tudi znamke, ki so med potjo z voza padale in so jih otroci pobirali. Otroci, če še imate kaj tistih znamk, pa jih pošljite ali prinesite stričku za misijone. Pa ne smete znamke s papirja doli trgati. Lepo jih izrežite, tako da bo okoli znamke za pol cm papirja; ali pa kar s papirjem vred pošljite stričku. Bo že on sam izrezal. Če je namreč pri znamkah zobčasti rob tudi samo malo pokvarjena, je znamka brez vrednosti.

Stričkova pošta

Skoraj bi se zgodilo, da bi v tem koticu stričkova pošta izostala. Striček je namreč šel malo na pot proti jugu naše lepe domovine. Podal se je v Belgrad, glavno mesto naše države, da vidi, ali so tudi tam kaj pridni otroci. In kaj je zvedel? Ravno tisti dan je imel otroški vrtec na Čukarici pri Belgradu, kjer so trije slovenski misijonarji, skupno sv. obhajilo. In kako lepo so peli! Tudi nekaj slovenskih pesmic so peli. Uči jih stričkov dobri prijatelj, ki je v Grobljah doma in ga nekateri otroci celo poznajo, misijonar g. Alojzij Mav. Striček je prinesel poln kovček pozdravov za svoje malčke iz Beograda.

A. Breznik, Rahočce - Brdo. »Tudi v naši šoli je dosti nečakov in nečakinj, ki bi bili radi sprejeti v Tvoj kotic, a so izprevideli, da se ne zmeniš za nas hribovske otroke. Ti se zanimaš za tiste svoje sosede okoli Domžal. Lojzek, ti stričku veliko krivico delaš! Striček Vas ima vse rad, tako hribovske kmetske kot tržke in mestne. Saj je striček sam tudi s kmetov doma. Ali mu boš verjel, če ti pove, da se pri stričkovih doma pri hiši pravi »Pri kmetovih«. Če boš kedaj po stričkov rojstni vasi hodil, pa samo vprašaj: »Kje je doma »kmetov« Matiček?« pa Ti bodo ljudje takoj njegovo hišo pokazali. — Lopert Franc, Bogojina - Prekmurje. »Tudi jaz z veseljem čitam »Naš list«. Hodim v četrti razred. Uči me gospodična učiteljica, ki je iz Domžal doma.« Tega striček ni mislil, da bo še iz Prekmurja dobil pozdrave. Kje si pa dobil »Naš list«? Ali se boš kaj čudil, če Ti striček pove, da je bil pri Vas, kjer imate tako imenitno cerkev. Še bolj se boš pa čudil, če Ti pove, da je tudi striček iz Prekmurja doma. Ali si že bil kedaj »Pri Gradi«? Od tam je.

MOČNO ZNIŽANE CENE

pri vsej manufakturi. Danes si lahko vsak najboljše blago nabavi za ceno, kakor prej najslabše.

VELIKA IZBIRA moškega blaga, volnenega ženskega, vse vrste svile, vse vrste blaga za perilo itd.

VELIKA ZALOGA železa za beton in drugo, vse vrste železnega okovja. Štedilniki, gnojnice sesalke, železni plugi, kuhinjska posoda.

ZALOGA šip, porcelana in vseh vrst drugega stekla.

ZALOGA vseh vrst umetnih gnojil: superfosfata, Tomaževe žlindre, kalijeva sol, čilski soliter. Vse vrste vrtnih in drugih semen: detelja, lucerna, trava, pesa itd.

ZALOGA vseh vrst vedno svežega cementa Trbovlje in Split.

ZALOGA vseh vrst specerijskega blaga, najboljše moke, koruze itd.

CENE brez konkurence. Kdor hoče biti dobro in pošteno potrežen, je to le v trgovini

Jos. Senica, Domžale.

UGANKA

(Poslala Hedica Cedilnik)

ITAK SOKINTAM,

ORAV.

Kako se piše ta učenka in kam hodi v šolo?

Trije izžrebani rešilci dobijo po en zavitek podobice.

UGANKARJI

Zadnja uganka je bila otrokom všeč. Še bolj pa razpisana nagrada — lepe podobice. Vsak bi jih rad imel. Bo pa striček še večkrat določil za nagrado podobice, ki jih pridni otroci tako radi imajo. Vseh rešitev je prišlo 66, ker uganka ni bila težka. Tisti čudni napis pomeni: Sveti Alojzij. Gospod žreb si je to pot izbral same deklice. Bo pa prihodnjič bolj fantkom naklonjen. Izžrebane so bile: Cilka Kranjc, Bukovica-Vodice; Hedica Cedilnik, Volčji potok; Tončka Matičič, Dob. Striček bo poslal vsaki zavitek lepih podobice. Pravilno so še uganili sledeči otroci:

Ivanka, Ivan, Anica Mlakar, Mihelca in Katica Andrejka, Mici Kosmatin, Jakec Grčar, Kočar Bronica, Vida Grčar, vsi iz Rov; Tončka iz Celja; Fanči Zabavnik, županje njive; Arnež Milan, Stefica Hribar, Marta Arnež, vsi iz Vira; Žitnik Marija in Brigita Jane, Vodice; Fridolin, Emeran Cedilnik, Volčji potok; Lužar Francka, Pavlin

Francka, Krumpeštar Francka, Ivanka, Milka Kranjec, vsi iz Bukovice; Ivan Vrankar, Zlato polje; Mimi Šarc, Peterček Naglič, Jožef Tomelj iz Šmarce; Jerman Terezija, Moste; Slavica S., Ružica Habjan, Dob; Alojzij Breznik, Raholče; Podbevšek Franc, Vranja peč; Helenca Juvan, Zinka in Francka Mlakar, deklice iz Zavečišča; Marija Jezernik, Habjan Cilka, Hribernik Vinko, Habjan Stanko, vsi iz Domžal; Vavpotič Francek, Tunjice; Tilčka

Arnež, Cotman Ivana, Ivanka in Francka Osolnik, Minka Zalokar, vsi iz Jarš; Marija Repanšek, Letnar Alojzij, Homec; Kopic Jakob, Trzin; Marinšek Vinko, Hudo; Mihelca Stupica, Podrečje; Viljem Lekan, Krumperk; Pepca Gregorin in Joško Majcen, Ihan; Francka Dragar, Bišče; Žebovec Jože, Perovo; Burja Valentin, Nožice; Anton, Ludovik, Anica Rode, Rudnik; Rebolj Alojz, Češnjice; Lopert Franc, Bogojna - Prekmurje.

ANTON STERGAR, KAMNIK

KUPUJEMO:

- Bezgovo, arnikovo in lipovo cvetje;
- Krhljikovo in voljčinovo lubje;
- Korenine od srčne moči, vovkovca ter beladone;
- Pljučni in hrastov mah;
- Ržene rožičke, podleskovo seme in listje od jagod ter jelenovega jezika.

Vse cvetje mora biti lepo snažno svetlo rumeno suho. — Korenine morajo biti oprane, brez zemlje, brez vlaken in očiščene. — Listje mora biti lepo zeleno suho.

ANT. STERGAR, KAMNIK.

ANTON STERGAR, KAMNIK

Pri nakupu blaga za obleke

se Vam izplača vožnja v Ljubljano,

ako pri tvrdki R. Miklauc nakupite blaga za Vas in za Vašo družino, kjer imate veliko izbiri modnih kamgarnov in sukna za moške, finega svilenega, volnenega in perilnega blaga za ženske obleke in plašče ter blaga za osebno in posteljno perilo po priznani nizkih cenah.

R. MIKLAUC
»PRI ŠKOFU«
LJUBLJANA
Lingarjeva ulica 3
Pred škofijo

Tvrdka obstoja že preko 60 let.

HLODE

SMREKOVE IN JELOVE
KUPI VSAKO MNOŽINO

FRANC ŠMON
RODICA PRI DOMŽALAH

STALNO IMAM V ZALOGI
DESKE VSEH VRST ZA
MIZARSKA IN TESARSKA
DELA PO NAJNIZJI CENI.

Ugodna prilika za varčevanje!

HRANILNICA IN
POSOJILNICA
V KAMNIKU

REG. ZADRUGA Z NEOM. ZAVEZO

v svoji lastni hiši: Šutna, štev. 22.
(blizu postaje).

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje. Za mlade vlagatelje ima na razpolago domače hranilnike (šparovčke). Vse davke plačuje posojilnica sama. Daje posojila na vknjižbo, na poroštvo in tekoči račun pod ugodnimi pogoji. Uradne ure: od 8 do 12 dopoldne in od 2 do 4 popoldne.